

BIELUCHNY (5) *ai*

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne.

sg m N bieluchny (1). ◇ I bieluchnym (1). ◇ pl N subst bieluchn(e) (2). ◇ A subst bieluchn(e) (1).

Sł stp brak, Cn s. v. słodziuchny, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „biały” ‘mający barwę białą lub zbliżoną do białej’ (5) : oczukruy czukrem bieluchnym FalZioł II 21c; HistAl K8; Iuż obrufek biały [...] krupeczki bieluchne á drobniuczko vfiane/ kureczki tłuściuchne. RejZwierc 32v; pod Krolem też lámym [...] Koń żywotny bieluchny ná wybor vrodziwy padł StryjKron 672; PaxLiz D2v.

Cf **BIELUCZKI, BIELUSIENKI**

LZ